

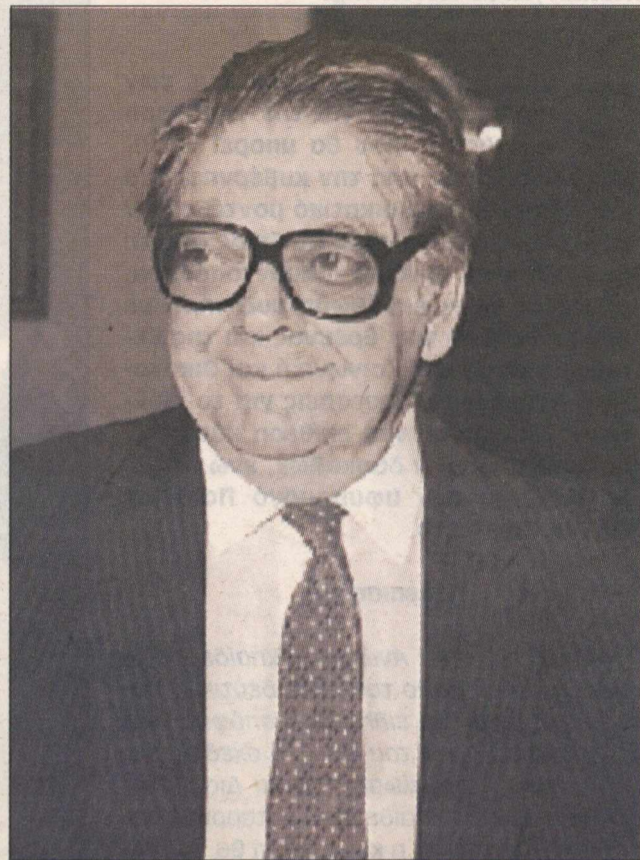
«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ

«Οικονομία του παραλόγου» από τον Σημίτη

ΜΕΡΟΣ 59ο

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@eleftheros.gr

Μετά τη δημοσιοποίηση της έκθεσης του ΟΟΣΑ, οι επισημάνσεις της οποίας στην ουσία αναιρούσαν την οικονομική πολιτική του κ. Σημίτη, ήλθε και αμφισβήτηση της οικονομικής του πολιτικής από τον πρώην υφυπουργό Οικονομικών Νίκο Κυριαζίδη και πρώην υποδιοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος, ο οποίος, ως γνωστόν είχε τοποθετηθεί υφυπουργός Οικονομικών από τον Ανδρέα Παπανδρέου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με αρμοδιότητα κυρίως στον τομέα του δανεισμού της χώρας.

Τότε ο Νίκος Κυριαζίδης με συνέντευξή του στην «Καθημερινή» της Κυριακής στις 14 Σεπτεμβρίου 1997 δήλωσε ότι «ο Σημίτης εφαρμόζει οικονομία του παραλόγου!». Ο Νίκος Κυριαζίδης, αφού έκανε τον προαναφερθέντα χαρακτηρισμό για την οικονομική πολιτική που ακολουθούσε ο Κ. Σημίτης, πρότεινε την απελευθέρωση των αγορών με τελευταία εκείνη της εργασίας, ζήτησε αλλαγή της συναλλαγματικής πολιτικής και απέρριψε ως «ηλθασμένη και αδιέξοδη την οικονομική πολιτική που ακολουθούσε τότε η κυβέρνηση Σημίτη, τονίζοντας, μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

Πρόσχημα η νομισματική σταθερότητα

1) Έχουμε δεχθεί με πρόσχημα τη νομισματική σταθερότητα την εφαρμογή μιας νομισματικής πολιτικής που εκφράζεται με υψηλά επιτόκια, σταθερή ισοτιμία της δραχμής, ανεξάρτητα από τις οποιεσδήποτε παρενέργειες ή ακόμη και στρεβλώσεις δημιουργεί η πολιτική αυτή στην οικονομία και στη δημοσιονομική διαχείριση.

2) Η στήριξη επιτοκίων στη διατραπεζική αγορά σε επίπεδο τουλάχιστον δύο ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερο από τα επιτόκια των ετησίων εντόκων γραμματίων του Δημοσίου συνιστά καθαρό παρα-

λογισμό στο μέτριο που δεν επιβάλλεται από μείζονες λόγους προστασίας του εθνικού νομίσματος.

3) Μια άλλη συνέπεια της πολιτικής των υψηλών επιτοκίων είναι ότι ευνοεί την εισροή βραχυπρόθεσμων κεφαλαίων από το εξωτερικό (σ.σ. επί της ουσίας έλεγγε ότι λόγω των υψηλών επιτοκίων κάποιος έφερναν κεφάλαια από το εξωτερικό, εισέπρατταν υψηλούς τόκους σε μικρό χρονικό διάστημα και έφευγαν πληθυσίως) διογκώνει τη ρευστότητα στην οικονομία και αναγκάζεται έτσι η κεντρική τράπεζα, αφού η ίδια την προκάλεσε, η ίδια να απορροφήσει και το μεγάλο κόστος σε βάρος του Δημοσίου, το οποίο στην ουσία πληρώνει τη ζημιά.

4) Το μόνο αντίβαρο αυτής της πολιτικής – πρόσθετε ο Νικ. Κυριαζίδης, η οποία μείωσε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής παραγωγής κατά 20%, σύμφωνα με τον ΣΕΒ και διευρυνε το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, είναι η αύξηση των συναλλαγματικών διαθεσίμων από τις εισροές των βραχυπρόθεσμων κεφαλαίων, που μόνο ως «καταπραυντικό χάπι» μπορεί να θεωρηθεί. Οι εισροές αυτές – σημείωνε ο Νικ. Κυριαζίδης – «δεν υποκαθιστούν τις εξαγωγές και αυτό θα φανεί, πρόσθετε, «αν κάποια στιγμή υποχωρήσει η αξιοπιστία της συναλλαγματικής πολιτικής και τότε ας μην εκπληγούμε αν δούμε συνθήκες ανάλογες με εκείνες που έζησαν η Ταϊλάνδη και το Μεξικό».

5) Η καταπολέμηση του πληθωρισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την εισοδηματική πολιτική, δηλαδή μόνο με τη μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων, αλλά και των αγροτών που υφίστανται όλο το βάρος της σκληρής δραχμής. Πρέπει, κατέληγε ο Νικ.

Κυριαζίδη, «να αξιολογηθούν και άλλα μέτρα που είναι διαθέσιμα, από την εκλογίκευση της τιμολογιακής πολιτικής των δημοσίων επιχειρήσεων έως την απελευθέρωση των αγορών, που βέβαια είναι αδιανόητο να αρχίσει από την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, με τις συνέπειες που είδαμε στις χώρες που την εφήρμοσαν».

ΔΝΤ: Ριζικές αλλαγές ενόψει ΟΝΕ

Αλλά πέρα από τις επισημάνσεις αυτές του πρώην υφυπουργού Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ Νικ. Κυριαζίδη για αλλαγή της οικονομικής πολιτικής, καθώς εκείνη που εφήρμοζε η κυβέρνηση Σημίτη το μόνο που έκανε ήταν να αυξάνει το δημόσιο χρέος, με ό,τι αυτό συνεπαγόταν, ύστερα από λίγες ημέρες ήλθαν και οι θέσεις του ΔΝΤ να επιβεβαιώσουν τη ληθασμένη πορεία της ελληνικής οικονομικής πολιτικής. Έτσι, στην ετήσια σύνοδο του ΔΝΤ στις 23 Σεπτεμβρίου του 1997, η οποία έγινε στο Χόνγκ-Κόνγκ, για τον λόγο ότι από την 1-1-1998, η περιοχή αυτή ενσωματωνόταν εδαφικά, μαζί με το Μακάο, στην Κίνα και η διεθνής οικονομική κοινότητα ήθελε να εξασφαλίσει εγγυήσεις ότι το καθεστώς της ελεύθερης οικονομίας στα δύο αυτά κρατίδια δεν θα άλλαζε και ότι θα εξακολουθούσε να ισχύει η νομοθεσία τους, που προστάτευε τους ξένους επενδυτές. Πράγματι, η Κίνα δεσμεύθηκε να τηρήσει το ισχύον τότε πολιτικό και οικονομικό καθεστώς, με το επιχείρημα ότι είναι η χώρα που έχει δύο οικονομικές πολιτικές, αφού σε διάφορες περιοχές της είχε επιτρέψει την εγκατάσταση και λειτουργία ευρωπαϊκών και αμερικανικών επιχειρήσεων, υπό καθεστώς ελεύθερης οικονομίας...

- Έτσι θησαύρισαν οι κερδοσκόποι!
- ΔΝΤ: Αλλάξτε αγορά εργασίας και Ασφαλιστικό, κάντε ιδιωτικοποιήσεις
- Γιάννος: Ενδιαφέρον κινεζικής τράπεζας για δημόσια έργα – δανεισμό, αλλά...

Μιλώντας ο τότε γενικός διευθυντής του ΔΝΤ, Michel Camdessus, προς τους εκπροσώπους των κρατών και των τραπεζών που συμμετείχαν στην ετήσια σύνοδο, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε και στην πορεία των χωρών της Ε.Ε. προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, τονίζοντας ότι οι χώρες αυτές, ενόψει της ΟΝΕ, πρέπει να προχωρήσουν σε διορθώσεις των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και της αγοράς εργασίας και σε αλλαγές διαρθρωτικού χαρακτήρα. Από την πλευρά του, ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου που μετείχε στη σύνοδο και για να δείξει ότι «πήρε το μήνυμα» των όσων ελέχθησαν στη σύνοδο του ΔΝΤ, ανακοίνωσε ότι με την κατάθεση του προϋπολογισμού του 1998, θα ανακοινώνονταν και 3-4 ΔΕΚΟ στις οποίες θα γινόταν «μερική ιδιωτικοποίηση» καθώς και ότι το 1998 θα άρχιζε ο β' γύρος του διαλόγου για το ασφαλιστικό! Παράλληλα, ο κ. Παπαντωνίου είχε ανακοινώσει ότι είχε και συνάντηση με τον πρόεδρο της «Χονγκ-Κόνγκ εντ Σαγκάη Μπάνκινγκ Κορπορέισον» κ. Ρότις, με τον οποίο συζήτησε το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων στην Ελλάδα! Σύμφωνα με δηλώσεις του Γιάννου Παπαντωνίου, η συγκεκριμένη τράπεζα, που ήταν η πρώτη διεθνώς τράπεζα με υψηλότερα διαθέσιμα κεφάλαια, είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον για χρηματοδότηση μεγάλων έργων στη χώρα μας, καθώς και για εξασφάλιση δανείων για τη χρηματοδότηση των έργων που θα χρειαζόταν η Αθήνα για την Ολυμπιάδα του 2004, προσθέτοντας ότι ανάλογο ενδιαφέρον υπήρξε και από τον αμερικανικό χρηματοοικονομικό οργανισμό «Leihman Bros», χωρίς όμως να υπάρξει συνέχεια!